

บทอ่าน เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรื่อง การอ่านเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

เช้า วัน หนึ่ง

หมี ใหญ่ ออก มา เดิน เล่น

ที่ ริม บึง

หมี ใหญ่ ตีใจ ได้ เจอ รังผึ้ง

หมี ใหญ่ หัวเราะ หึ หึ

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

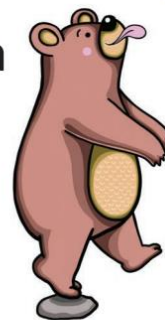
น้ำผึ้ง อร่อย นึก แค นึก ก็ รู้สึก คึกคัก

หัวใจ หมี ใหญ่ เต็ม ดั่ง ตึก ตึก

ก่อน ปีน ขึ้น ต้นไม้

มัน ออกกำลังกาย ยึกยัก

ฮึบ ฮึบ ฮึบ

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

หึ่ง หึ่ง

ผึ้ง น้อย รีบ บิน มา

“โปรด อย่า ทำลาย บ้าน ของ ฉัน
แล้ว ฉัน จะ ให้ พร วิเศษ กับ ท่าน
ฉัน เป็น ผึ้ง สารพัด นึก”

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

“เจ้า ผึ้ง น้อย

ถ้า เช่น นั้น ฉัน ขอ ขนม รังผึ้ง
วาง ช้อน ก้น จน สูง เท่า ตึก”

ผึ้ง น้อย หัวเราะ หึ หึ

“โอม มะลิกกักกี้ย กักกี้ย กักกี้ย หึ่ง หึ่ง”

ชั่ว อึด ใจ

ได้ ต้นไม้ ใหญ่ มี ขนม รังผึ้ง สูง เท่า ตึก

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

หมีใหญ่ ดีใจ เต็มยิก ยัก

“ไซโย ขนมรังผึ้ง ขนมรังผึ้ง

สูงจน ใคร ใคร ก็ปีนขึ้นไม่ถึง”

หมี ใหญ่ กิน ขนม รังผึ้ง แสน อร่อย

“ขอบใจ นะ ผึ้ง น้อย ฉันทแบ่ง ให้ เธอ ครึ่ง หนึ่ง”

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

เด็ก เด็ก คง นึก ไม่ ถึง

แล้ว หมี กับ ผึ้ง

ก็ กลาย เป็น เพื่อน รัก กัน ที่ หนึ่ง

นิทาน สระ -
เรื่อง ผึ้งสารพัดนึก

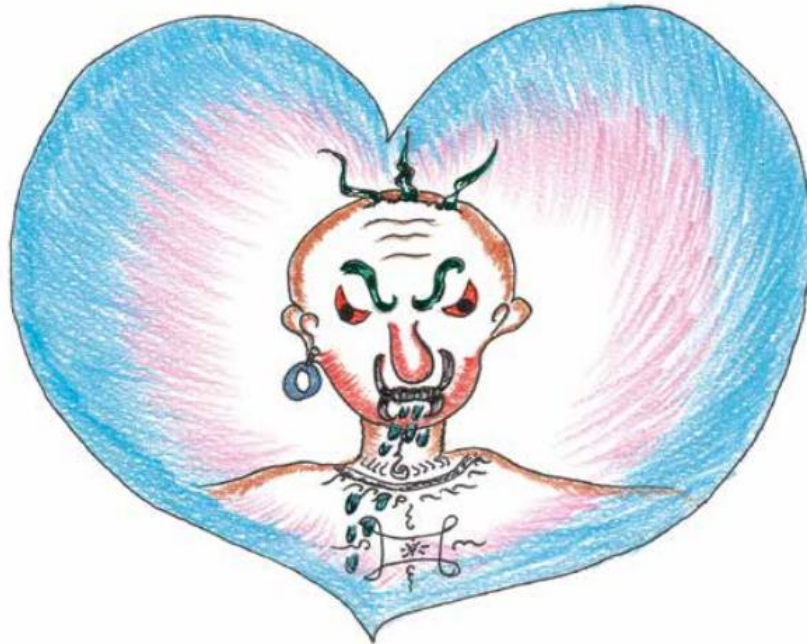
อ้อมขวัญ เวชยชัย (เรื่อง) จิตติมา มาพบสุข (ภาพประกอบ)

บทอ่าน เรื่อง ยักษ์กินน้ำตา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรื่อง การอ่านเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ยักษ์กินน้ำตา

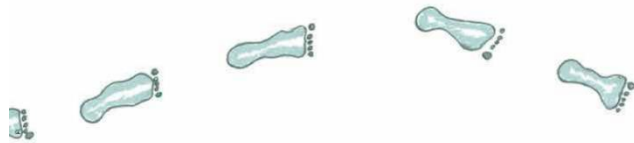

เรื่องและภาพ
เปี้ยก ชวลิต

เจ้ายักษ์ตัวโต
ตาแดงเหมือนไฟ

พุงโย้เขี้ยวใหญ่
เดินไปเดินมา

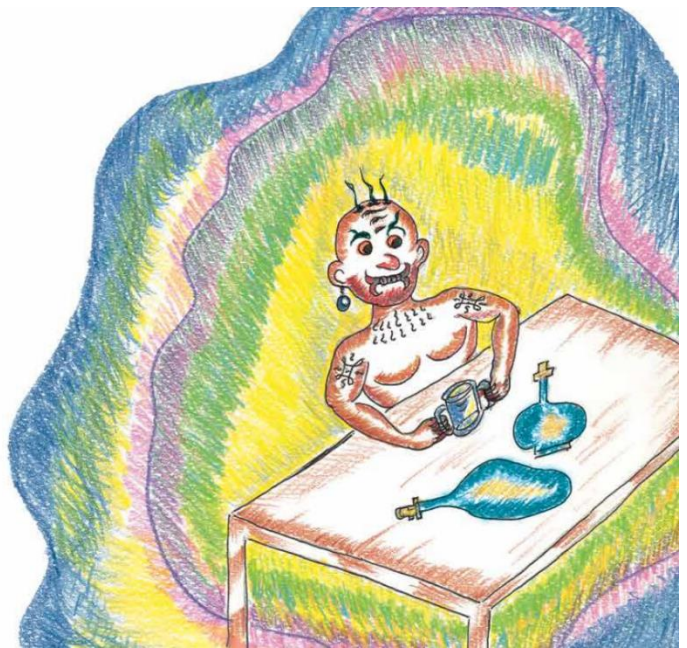
โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า
โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า

อยู่ไหน อยู่ไหน
เด็กร้องไห้จ้า

ยักษ์ใหญ่มองหา
ยักษ์มาทันที

โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า
โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า

น้ำตาใครไหล
ในขวดใบนี้

ยักษ์ใหญ่บอก "ดี"
มีน้ำตาใคร

โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า
โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า

มันช่างอ่อย
กลมกล่อมถูกใจ

ชิมสักหน่อยไหม
ร้องไห้ดังดัง

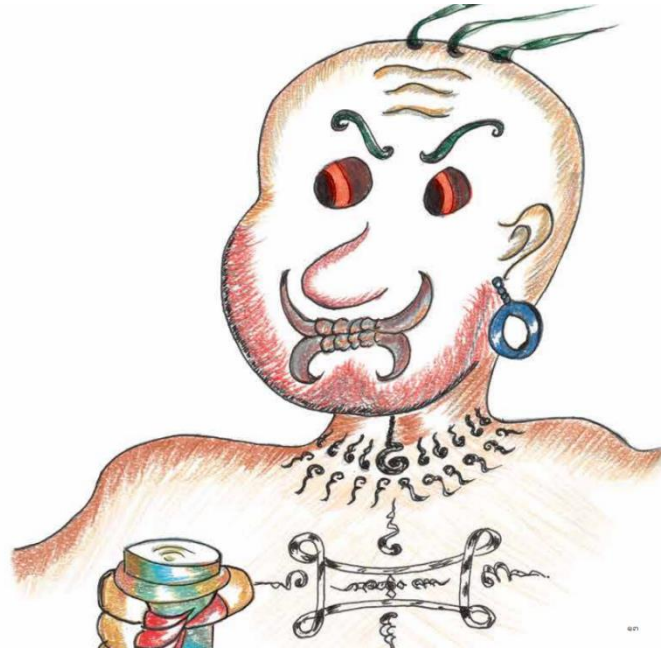
โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า
โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า

ร้องไห้เยอะเยอะ
เจ้ายักษ์ร้องลั่น

ร้องเถอะชอบฟัง
“จิ้งหลังน้ำตา”

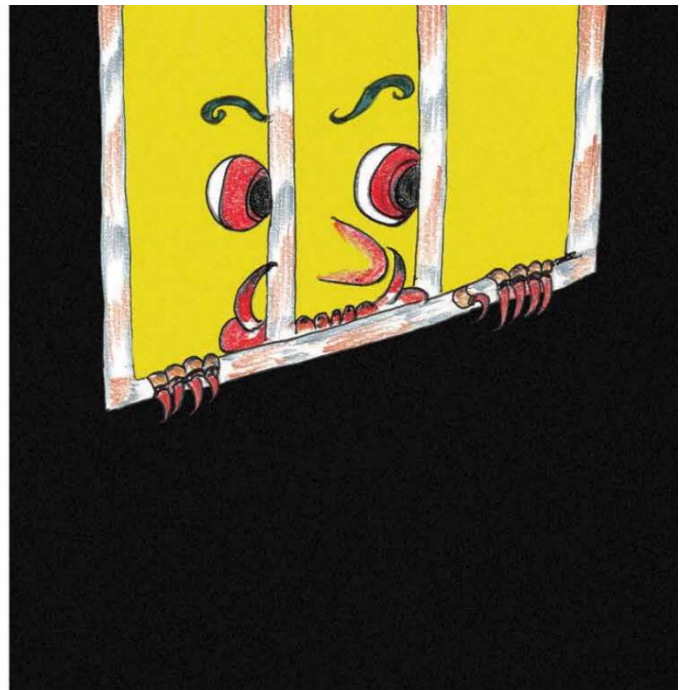
โอะ โอะ ฮ่า ฮ่า
โอะ โอะ ฮ่า ฮ่า

เอ๊ะ! เสียงอะไร
ไซ้ยักษ์โหมหนา

มีใครเดินมา
แง้มผ้าแอบดู

จ จ จ จ

รีบเช็ดน้ำตา
หลับเถิดหนูหนู

อย่าให้ยักษ์รู้
แม่อยู่ตรงนี้

เด็ก ๆ จะช่วยปลอบน้องอย่างไร

ชวนเด็ก ๆ หัวเราะให้ดังกว่ายักษ์

โหะ โหะ ฮ่า ฮ่า

เด็ก ๆ คิดว่า ยักษ์จะเดินไปหาใคร

